

บทที่ ๗

อุปกรณ์และวิธีคำนวณงาน

อุปกรณ์

๑. สารเคมีไทยปริน

ชื่อเคมี

Isopropyl (2E, 4E) -11-

*methoxy-3, 7, 11 trimethyl-2,
4-dodecadienoate*

ชื่อการค้า

*Altosid^R SR-10 ของ Zoecon
Corporation - 975 California
Avenue-Palo Alto, California
94304-(415) 329-1130*

สูตรเอ็มพิริเกิล

$C_{19}H_{34}O_3$

น้ำหนักโน้มเจกุล

310

สถานะทางฟิสิกส์

ของเหลว

ความถ่วงจำเพาะ

0.9261 กรัม/มิลลิลิตรที่ 20°C

ความสามารถในการละลาย

ละลายได้ดีในสารละลายอินทรีย์ ละลาย

แรงดันไอ

น้ำได้ 1.39 ppm

1.60×10^{-4} มม. ปรอทที่ 40°C

2.37×10^{-5} มม. ปรอทที่ 25°C

๒. สัตว์ที่ใช้ประกอบการทดลอง

๒.๑ ยุงลาย, *Aedes aegypti*

๒.๒ ยุงบ้าน, *Culex pipiens quinquefasciatus*

ได้รับไข่ยุงทึ้งสองชนิดจากห้องปฏิบัติการกีฏวิทยา จุฬาลงกรณ์มหา-

วิทยาลัย ทำการเพาะ เสี้ยงที่ห้องทดลองภาควิชาชีววิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ *Golden Hamster, Mesocricetus auratus* ได้รับจากห้อง
ปฏิบัติการ Reproductive Physiology คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. วัสดุที่ใช้เสี้ยงแมลง

๓.๑ ถาดเพาะลูนน้ำมูกขนาด $26 \times 42 \times 8$ ซม.

๓.๒ กล่องพลาสติกขนาด $7.5 \times 10 \times 5$ ซม.

๓.๓ กรงเสี้ยงบุ้งขนาด $44 \times 44 \times 65$ ซม.

๓.๔ Dropper

๓.๕ สวิงข้อนกูน้ำ

๓.๖ กระดาษฟาง

๓.๗ เศษอาหารหมูของบริษัท F.E. Zuellig

๓.๘ มัลวิติน ชีรีพ (Mulvitin syrup) ของบริษัทสื่อมการแพทย์
จำกัด

๓.๙ Petri dish

๓.๑๐ สำลี

๔. วัสดุและเครื่องมือที่ใช้ทดลอง

๔.๑ กล่องพลาสติกขนาด $9 \times 20 \times 5$ ซม.

๔.๒ บีคเกอร์ขนาด 25, 100, 250 และ 600 มล.

๔.๓ กระบอกตวงขนาด 100 และ 500 มล.

๔.๔ Volumetric flask ขนาด 100 มล.

๔.๕ ไปเป็ตขนาด 0.1, 1.5 และ 10 มล.

๔.๖ แท่งแก้ว

๔.๗ เทอร์โมมิเตอร์

๔.๘ พู่กันเบอร์ ๙

๔.๙ เครื่องวิเคราะห์น้ำของ Horiba Model U-7

วิธีดำเนินการทดลอง

๑. การเลี้ยงยุง

นำไข่ยุงมาใส่ถาดสำหรับเพาะเลี้ยงซึ่งใส่น้ำไว้ประมาณ ๑,๐๐๐ มล.

ไข่ยุงลายมีลักษณะเป็นฟองเดี่ยว ๆ ติดอยู่บนกระดาษฟาง เมื่อนำมาพักในถาดต้องกดให้จมอยู่ได้ผิวน้ำ บางครั้งไข่ยุงลายจะไม่ยอมฟักง่าย ๆ เนื่องจากอยู่ในสภาพดื้อ (ซึ่งมีสภาพเช่นเดียวกับรายงานของ บุญล้วน, ๒๕๐๔) ต้องนำเข้ามาหากให้แห้งแล้วแช่ในน้ำลาย ๆ ครั้ง ระยะเวลาที่ไข่ยุงลายจะฟักเป็นตัวลูกน้ำยุงนั้นขึ้นอยู่กับอายุของไข่ในสภาพแห้ง ไข่ที่ถูกเก็บไว้นานจะฟักเป็นตัวเร็ว แต่อัตราการฟักจะต่ำกว่าไข่ที่เพิ่งเก็บใหม่ ถ้าต้องการให้ไข่ฟักเป็นตัวลูกน้ำยุงเร็ว มากจะใช้วิตามินซีลงไปในน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงด้วย ส่วนไข่ยุงบ้านมีลักษณะเป็นแพลงอยู่บนผิวน้ำและฟักเป็นตัวภายใน ๒๔ ชั่วโมงหลังจากที่แม่ยุงวางไข่ เมื่อไข่ฟักเป็นลูกน้ำยุงแล้วต้องให้อาหาร โดยใช้เศษอาหารหนูโรyleงบนผิวน้ำครั้งละน้อย ๆ วันละสองครั้ง ในการเลี้ยงลูกน้ำยุงนี้ ต้องคำนึงถึงความหนาแน่นของลูกน้ำด้วย ไม่ควรให้มีลูกน้ำยุงในถาดมากเกินไป เพราะจะเป็นสาเหตุให้ลูกน้ำยุงตายได้

การเจริญเติบโตของลูกน้ำยุงแบ่งออกเป็น ๔ ระยะการลอกคราบ ระยะหนึ่ง ๆ ใช้เวลาประมาณ ๒๔-๓๖ ชั่วโมง ระยะที่ ๔ จะใช้เวลานานกว่าระยะอื่น เมื่อลูกน้ำยุงลอกคราบครั้งที่ ๔ แล้วจะกลายเป็นตัวโน้มง ลูกน้ำยุงจะเป็นตัวโน้มงเร็วหรือซ้ำซึ้นกับอาหารและอุณหภูมิ สังเกตพบว่าตัวอุณหภูมิของน้ำสูง ลูกน้ำยุงจะเจริญเติบโตเร็ว ใช้เวลาเพียง ๘-๑๐ วัน ก็กลายเป็นตัวโน้มง ซึ่งจะมีอายุประมาณ ๔๔ ชั่วโมง ตัวโน้มงไม่กินอาหาร เมื่อถึงระยะนี้ไม่ต้องให้อาหาร ใช้ dropper ดูดจากถาดเลี้ยงไปใส่กล่องพลาสติก นำไปเก็บไว้ในกรงเลี้ยงยุง เมื่อกลายเป็นยุงแล้วต้องให้น้ำหวานเป็นอาหาร ในห้องทดลองใช้มัลวิตินซีรีพ ผสมน้ำให้เจือจาง ประมาณ ๕% ชูบส์ลิวาร์ไว้ในกรงเลี้ยงยุง ยุงตัวผู้จะกินน้ำหวานอย่างเดียว ส่วนยุงตัวเมียต้องกินเสือดคัวยังจีงจะสร้างไข่ได้ หลังจากเป็นยุงแล้ว ๒-๓ วัน ต้องนำ Hamster ใส่กรงขนาดพอตัวมาไว้ในกรงเลี้ยงยุง เพื่อให้ยุงตัวเมียกัดดูดเลือด

บุญลายกัดตอนกลางวัน ส่วนบุญบ้านกัดในเวลากลางคืน เมื่อไหบุญกัดถูกเสือดแล้วต้องนำปีกเกอร์บรรจุน้ำประمام $\frac{1}{2}$ ถ้ามาร่วงไว้ในกรงเลี้ยงบุญเพื่อให้บุญร่วงไป บุญลายชอบร่วงไข่ตามขอบภาชนะซึ่ง ๆ เหนือผิวน้ำเล็กน้อย ถ้าต้องการเก็บไข่ไว้ใช้จะต้องนำกระดาษฟางมาพันรอบตัวในของปีกเกอร์ กระดาษฟางจะซับถูกน้ำไว้ซึ่ง ๆ เมื่อบุญลายมาร่วงไข่ ไข่จะติดอยู่บนกระดาษฟาง นำมาหากแห้งสามารถเก็บไว้ได้นานหลายเดือน ส่วนไข่บุญบ้านเก็บไว้ไม่ได้ เพราะไข่ฟองร่ายต้องปล่อยให้พักเป็นตัวเลย ปริมาณของไข่บุญซึ่งอยู่กับเสือดที่กินเข้าไป ถ้าแม่บุญกินเลือดเข้าไปมากจะร่วงไข่มาก แม่บุญลายตัวหนึ่งจะใช้ประمام $40-900$ ใบ (บุญล้วน, ๒๕๙๔)

๖. การคัดเลือกบุญน้ำบุญเพื่อใช้ในการทดลอง

ในการทดลองจำเป็นต้องใช้บุญน้ำบุญอายุเท่า ๆ กัน จึงอาศัยความแตกต่างระหว่างบุญน้ำบุญทั้ง ๔ ระยะเพื่อคัดเลือกบุญน้ำบุญระยะการลอกคราบต่าง ๆ มาใช้ในการทดลอง

บุญน้ำบุญระยะที่ ๑

ขนาดเล็กประมาณ 0.2 ซม. เส้นขันต่าง ๆ ยังไม่เจริญอย่างเต็มที่ จะมีปุ่มแหลมคมอยู่ตอนปลายของหัว สำหรับต้นให้เปลือกไข่แตกออก ชื่งบุญน้ำบุญระยะนี้ไม่มี ตาของบุญน้ำบุญระยะนี้ เป็นตาที่มองดูได้หนึ่งครั้งเรียกว่า *Larval eyes* ส่วนคอของบุญน้ำบุญจะกว้างกว่าส่วนยาวของลำตัว บุญน้ำบุญระยะนี้มีอายุประมาณ $9-12$ วัน

บุญน้ำบุญระยะที่ ๒

ขนาดใหญ่กว่าระยะที่ ๑ ยาวประมาณ $0.4-0.5$ ซม. แต่เส้นขันต่าง ๆ ยังไม่เจริญอย่างเต็มที่ ส่วนหัวของบุญน้ำบุญระยะนี้จะไม่มีปุ่มแหลมด้านจากบุญน้ำบุญระยะที่ ๑ ใช้เวลาเติบโต $7-8$ วัน จึงลอกคราบเข้าสู่ระยะที่ ๓

บุญน้ำบุญระยะที่ ๓

ยาวประมาณ 0.5 ซม. เริ่มเห็น *adult eyes* เพิ่มขึ้นมา ๑ คู่ ขนาดเล็กกว่า *Larval eyes* ส่วนกว้างของคอเมื่อเทียบกับความยาวของลำตัวแล้วเกือบจะเท่า ๆ กัน ใช้เวลา $7-8$ วันจึงจะลอกคราบเข้าสู่ระยะที่ ๔

ลูกน้ำยุงระยะที่ ๔

ลูกน้ำยุงระยะนี้เจริญเต็มที่แล้ว ya ประมาณ ๑.๐ ซม. adult eyes ขยายขนาดใหญ่กว่า larval eyes เส้นขันตามตัวแน่นต่าง ๆ ขึ้นครบสมบูรณ์ ใช้เวลา ๓-๔ วัน จึงลอกคราบเป็นตัวโน้มง

๓. การเตรียมสารละลายมีโทเปริน

มีโทเปรินประกอบด้วย Active Ingradient คือ Isopropyl (2E, 4E)-11-methoxy-3, 7, 11-trimethyl-2, 4-dodecadienoate 10% และ Inert Ingradients อีก 90% การเตรียมสารละลายมีโทเปรินกระทำโดยไปเบดสารมา ๙ มล. แล้วเติมน้ำให้ครบ ๑๐๐ มล. จะได้สารละลายความเข้มข้น 1,000 ppm จากนั้นก็ทำให้สารละลายเจือจากลงเป็นความเข้มข้นต่าง ๆ ตามต้องการ

๔. การศึกษาความเป็นพิษของมีโทเปรินในยุงลายและยุงบ้าน

๔.๑ เตรียมสารละลายมีโทเปรินความเข้มข้น 0.001, 0.01, 0.1, 1 และ 10 ppm โดยใช้น้ำเป็นตัวทำละลาย

๔.๒ ใส่สารละลายความเข้มข้นต่าง ๆ ลงในกล่องพลาสติกความเข้มข้นละ ๒๐ ชั้น ชั้นละ ๑๐๐ มล.

๔.๓ นับลูกน้ำยุงหรือตัวโน้มงใส่ลงไปชั้นละ ๑๐ ตัว

๔.๔ ทุกชั้นต้องมีกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ผสมสารลงไปในน้ำ

๔.๕ หลังจากนับสตัวทั้งหมดใส่ลงไปแล้วประมาณ ๗ ชั่วโมงจึงให้อาหารแก่ลูกน้ำยุงแล้วปิดฝากล่อง ซึ่งทำด้วยมุ้งลวด นำไปวางไว้ในที่ซึ่งแสงแดดส่องเข้ามาได้

๔.๖ บันทึกจำนวนลูกน้ำยุงหรือตัวโน้มงที่ตายทุก ๆ วันแล้วเชื่อมตั้งไปและให้อาหารแก่ลูกน้ำยุงที่ยังเหลืออยู่วันละครั้ง จนกว่าจะกลับเป็นยุงหรือตายหมด

๔.๗ คิดเปอร์เซนต์ตายของยุงที่เกิดจากสารเคมีอย่างเดียว โดยคำนวณจากสูตรของแอบบอท (Abbott's Formula) ดังนี้

$$\% \text{ ตาย} = \frac{\% \text{ ตายของกลุ่มทดลอง} - \% \text{ ตายของกลุ่มควบคุม}}{100 - \% \text{ ตายของกลุ่มควบคุม}} \times 100$$

จะใช้สูตรของแบบบทต่อเมื่อ% ตายของกลุ่มควบคุมอยู่ระหว่าง ๕-๖๐% ถ้าต่ำกว่า ๕%
ให้ใช้% ตายธรรมชาติ ถ้าสูงกว่า ๖๐% ต้องทำการทดลองใหม่ (Anonymous, 1970)

๔.๘ นำ% ตายแบบบทที่ไปเขียนกราฟใน probit-log scales

๔.๙ อ่านค่า LC_{50} จาก dosage-mortality curve

๔.๑๐ ทดสอบหาความเข้มข้นของมีโทเบรนซึ่งทำให้ลูกน้ำยุงทุกระยะการลอกคราบ

ตายหมด

๔.๑๑ ใช้ความเข้มข้นสูงที่ทำให้ลูกน้ำยุงตายหมดมาทดลองกับลูกน้ำยุงทุกระยะการลอกคราบ เพื่อเปรียบเทียบการตายระหว่างระยะการเจริญเติบโต จำแนกเป็นการตายขณะเป็นลูกน้ำยุง การตายขณะเป็นตัวโน้ม่ และการตายขณะเป็นตัวเต็มวัย

๔.๑๒ สำหรับยุงบ้านชอบอาศัยอยู่ในน้ำสักปราก จึงต้องน้ำสักปรากมาทำการทดลองด้วยและเปรียบเทียบผลกับการทดลองในน้ำประปา สำหรับน้ำสักปรากที่นำมาใช้ในการทดลองนี้ สภาพของน้ำเป็นดังนี้คือ อุณหภูมิ = 27.4° C , pH = 7.4, DO : 3.5 ppm และ Turbidity = 199 ppm ส่วนน้ำประปาที่ซึ่งทิ้งไว้ ๙ ชั่วโมง สภาพของน้ำเป็นดังนี้คือ อุณหภูมิ 29.5° C , pH = 8.2, DO = 6.6 ppm และ Turbidity = 24 ppm

๔.๑๓ เปรียบเทียบค่า LC_{50} ในยุงสองชนิด

๔.๑๔ เปรียบเทียบค่า LC_{50} ในยุงแต่ละระยะเพื่อหา sensitive stage

๔.๑๕ สำหรับยุงบ้านเปรียบเทียบค่า LC_{50} ในน้ำทั้งสองชนิด

๔. สูตรการคำนวณที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สูตรหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (*Mean* หรือ \bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n}$$

๔.๒ สูตรหาค่า *Standard Deviation (S.D.)*

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

๔.๓ สูตรหาค่า *Chi-square (χ^2)* จากตารางสำเร็จแบบ 2×2

	<i>A</i>	<i>B</i>	รวม
<i>x</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>a+b</i>
<i>y</i>	<i>c</i>	<i>d</i>	<i>c+d</i>
	<i>a+c</i>	<i>b+d</i>	<i>N</i>

$$\chi^2 = \frac{(ad - cb)^2 N}{(a+b)(c+d)(a+c)(b+d)} \dots \text{ (ล้วน, ๒๕๙๔)}$$

ความหมายของอักษรย่อในสูตร

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

S.D. = *Standard Deviation*

X_i = ข้อมูลของยาแต่ละตัว

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

χ^2 = *Chi-Square*

x = ชนิดของลูกน้ำยุงที่ ๑

y = ชนิดของลูกน้ำยุงที่ ๒

A = ลูกน้ำยุงที่ตาย

B = ลูกน้ำยุงที่ไม่ตาย

006712

a, c = จำนวนเปอร์เซนต์ตาย

b, d = จำนวนเปอร์เซนต์ที่รอตเป็นยุง

N = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด